

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobkyně **J. B.**, zast. Mgr. Martinou Charvátovou, advokátkou se sídlem Horní náměstí 3,755 01 Vsetín, proti žalovanému **Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1, 602 00 Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2011, sp. zn. ZKI-O-138/589/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Martině Charvátové se přiznává odměna ve výši 16 672,- Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a obsah napadeného rozhodnutí

[1] Rozhodnutím ze dne 16. 12. 2011, sp. zn. ZKI-O-138/589/2011, žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Vsetín, (dále jen katastrální úřad), sp. zn. OR-99/2010-810/35 ze dne 21. 9. 2011, ve věci neopravení chyby v katastrálním území Valašská Polanka, uplatněné podle §8 odst. 1 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí ČR, v platném znění (dále jen katastrální zákon). Odvoláním napadené rozhodnutí žalovaný potvrdil.

[2] V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný připomněl, že katastrální úřad poprvé ve věci rozhodl dne 7. 7. 2010, přičemž žalovaný toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil katastrálnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí, neboť došlo k procesnímu pochybení, spočívajícímu v nedostatečně vymezeném předmětu řízení a dále v neposkytnutí možnosti účastníkům řízení vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a jejich neseznámení s obsahem odvolání. Po odstranění nedostatků rozhodl katastrální úřad opětovně dne 21.9.2011 s tím, že nesouhlasu s neprovedením opravy chyby se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu ve smyslu ust. § 8 katastrálního zákona. Katastrální úřad rozhodl, že parcely č. 2766/1 a 2766/2, zůstávají beze změn evidovány na LV č. 411 podle výsledku obnovy katastrálního operátu, tedy s druhem pozemku trvalý porost a výměrou 6070 m² a 1653 m². Proti tomuto rozhodnutí katastrálního úřadu podali dne 11. 10. 2011, tedy v zákonem stanovené lhůtě, odvolání J. B. a J. B., o kterém rozhodl žalovaný v napadeném rozhodnutí.

[3] Žalovaný v odůvodnění rovněž konstatoval, že katastrální úřad nepostupoval v řízení procesně zcela v souladu s § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu, rozhodnutí vydal až po 11 měsících od doručení rozhodnutí odvolacího orgánu. Překročení lhůty však bylo objektivně způsobeno liknavým přístupem odvolatelů, kteří i přes opakované výzvy ze strany katastrálního úřadu nebyli schopni po dobu osmi měsíců upřesnit předmět řízení.

[4] Ke skutkovému stavu věci žalovaný konstatoval, že současný operát katastru nemovitostí byl převzat z bývalé evidence nemovitostí, jejíž písemný a měřičský operát byl v letech 2008 až 2010 obnoven přepracováním souboru geodetických informací podle ust. § 15 katastrálního zákona a ust. § 63 vyhlášky č. 26/2007 Sb. v platném znění. Výsledkem obnovy je digitalizovaná katastrální mapa. V tomto procesu šlo pouze o převod zákresu hranice parcel ve stávající katastrální mapě do souboru geodetických informací katastru nemovitostí, bez zjišťování, vytyčování a zaměřování průběhu hranic pozemků v terénu. Účelem obnovy katastrálního operátu byla nejen tzv. digitalizace katastrální mapy, ale i doplnění pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do katastrální mapy a vytvoření jediného grafického počítačového souboru, digitalizované katastrální mapy. Dnem vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu, 29. 3. 2010, se podle ust. § 17 odst. 2 katastrálního zákona stal dosavadní operát neplatným.

[5] Odvolatelé brojili proti výměrám předmětných parcel č. 2766/1 a č. 2766/2, jejichž geometrické a polohové určení je dáno výsledky obnovy operátu přepracováním. Žalovaný

zkoumal, zda nesouhlas odvolatelů s výměrami naplňuje podmínky pro opravu chybných údajů katastru nemovitostí. Chybou podle katastrálního zákona není jakýkoliv nevyhovující stav, ale pouze takový stav, který naplňuje předpoklady uvedené v ust. § 8 odst. 1 písm. a) nebo b), popřípadě v odst. 2 tohoto ustanovení katastrálního zákona. Pokud domnělá chyba nesplňuje zákonné podmínky pro opravu, ke změně údajů v katastrálním operátu nedojde.

[6] V předmětné věci dle názoru žalovaného nelze aplikovat ust. § 8 odst. 2 katastrálního zákona, neboť nesouhlas dovolatelů se týká velikosti výměry parcely. Současný operát katastru nemovitostí byl převzat z bývalé evidence. Geometrické a polohové určení předmětných pozemků před obnovou bylo dáno zobrazením jejich hranic v katastrální mapě č. VS XVI-18-7, provedeným podle záznamu podrobného měření změn č. 326, vyhotoveného katastrálním úřadem v dubnu roku 1996 na základě žádosti žalobkyně o doplnění parcely zjednodušené evidence č. 2766, původ pozemkový katastr, o výměře 7844 m², do katastru nemovitostí, spojené s žádostí o zápis změny druhu pozemku. Výsledkem zápisu záznamu podrobného měření změn č. 326 bylo doplnění parcely zjednodušené evidence č. 2766 do katastru bez měření a vytyčení hranic pozemků v terénu, a to v podobě parcel katastru nemovitostí č. 2 766/1, druh pozemku trvalý travnatý porost, výměra 6344 m² a 2766/2, druh pozemku trvalý travnatý porost, výměra 1500 m².

[7] Geometrické určení, tedy určení tvaru a rozměru předmětných pozemků dané zákresem jejich hranic v katastrální mapě č. VS XVI-18-7, je jedním z údajů katastru, které jsou závazné pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru. Výměry parcel závazným údajem katastru nejsou a v minulosti ani nebyly. Při digitalizaci se v předmětné lokalitě převzali z registru souřadnic souřadnice většiny lomových bodů hranic předmětných pozemků, získané z výsledků zeměměřických činností souvisejících s tvorbou geometrických plánů č. zak. 484 - 0118/2001 ze dne 16. 5. 2002 a č. zak. 632 - 58/2007 ze dne 14. 5. 2007. Souřadnice zbývajících lomových bodů byly získány vektorizací rastru platného stavu obsahu katastrální mapy č. VS XVI-18-7, natransformovaného do souřadnicového systému S-JTSK tzv. digitalizací. Tento postup byl v souladu s ust. § 63 odst. 4 katastrální vyhlášky.

[8] Z převzatých či nově zjištěných souřadnic byly kontrolně vypočteny výměry parcel. Pokud rozdíl mezi dosavadní a kontrolně určenou výměrou nepřekročil mezní odchylky podle bodu 14.9 přílohy ke katastrální vyhlášce, byly v obnoveném souboru popisných informací ponechány stávající výměry. V ostatních případech se do katastru zavedly výměry vypočtené z grafického počítačového souboru digitalizované katastrální mapy. V daném případě byla výměra parcely č. 2766/1 před obnovou 6344 m². Výsledkem kontrolního výpočtu byla výměra 6070 m². Rozdíl -274 m² byl nad hranicí mezní odchylky, proto byla v obnoveném operátu u této parcely nově evidována hodnota 6070 m². U parcely č. 2766/2 byla před obnovou evidována výměra 1500 m², výsledkem po obnově byla výměra 1693 m². Rozdíl tedy činil +193 m². Jelikož byl rozdíl nad hranicí mezní odchylky, byla v obnoveném operátu nově evidována hodnota 1693 m².

[9] Vzhledem k tomu, že dle § 27 písm. g) katastrálního zákona velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku, žalovaný přezkoumal jeho správnost. Geometrické určení patří k závazným údajům katastru, katastrální úřad byl tedy při digitalizaci povinen zachovat v rámci mezních odchylek platné geometrické určení pozemku. Žalovaný nezávisle na

katastrálním úřadu posoudil geometrické určení hranic předmětných pozemků a zjistil, že v žádném z 12 zkoumaných délkových parametrů nedošlo k překročení mezní odchylky, která je 1,30 m. Konstatoval, že správnost geometrického určení hranice obou pozemků v obnoveném katastrálním operátu je zřejmá i prostou pohledovou kontrolou a názorně vynikne při použití takzvané průsvitky. Žalovaný potvrdil zjištění katastrálního úřadu o správnosti geometrického určení obou předmětných pozemků, které je podle ust. § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona dané jako nepřekročení mezních odchylek stanovených katastrálních a vyhláškou.

[10] Žalovaný přezkoumal i správnost výpočtu výměr obou parcel, zjistil, že rozdíl mezi výměrami dnes evidovanými v katastru a výměrami vypočtenými kontrolně nepřesahuje hodnotu $\pm 0,5 \text{ m}^2$, vzniklou ze zaokrouhlení výměr na celé metry čtvereční dle ust. §27 katastrálního zákona. Žalovaný tedy dospěl k závěru, že při obnově katastrálního operátu digitalizací nedošlo k žádnému pochybení, katastr neobsahuje ve vztahu k předmětným pozemkům chybné údaje ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) a b) katastrálního zákona. Katastrální úřad nepochybil, když žádosti žalobkyně směřující k navrácení výměr předmětných parcel na historických stav nevyhověl a požadovanou opravu údajů katastru neprovedl. Žalovaný uzavřel, že ke změně výměr předmětných parcel došlo v důsledku jejich nepřesného určení uvedeného v dřívějších pozemkových evidencích. Při obnově operátu digitalizací došlo k odstranění nepřesností ve výměrách novým výpočtem ve smyslu ust. § 63 odst. 6 katastrální vyhlášky, aniž došlo ke změně geometrického a polohového určení hranic předmětných pozemků. Zdůraznil, že zpřesněním velikosti výměr obou parcel, které podle ust. § 20 katastrálního zákona nejsou závazným údajem katastru, nejsou nijak dotčeny právní vztahy k předmětným pozemkům.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

[11] Žalobkyně v žalobě ze dne 25. 2. 2012, která byla podáním ze dne 22. 11. 2012 na výzvu soudu doplněná ustanovenou zástupkyní, především uvedla, že rozhodnutí žalovaného i katastrálního úřadu považuje za nesprávné, nespravedlivé, vykonstruované, zmatečné a veskrze podjaté, spočívající na nesprávném projednání a posouzení dané věci, přičemž celé řízení je postiženo četnými procesními vadami, které měly za následek nesprávné rozhodování ve věci. Oba a správní orgány ve věci činily zbytečné průtahy, jejich přístup byl laxní, netransparentní a nestandardní.

[12] Žalobkyně se v předmětné věci domáhá opravy chyby spočívající v chybném zákresu hranic pozemků č. 2766/1 a č.2766/2 v katastrální mapě a chybné výměry těchto pozemků. Před obnovou operátu byla u parcely č. 2766/1 evidována výměra 6344 m^2 , v obnoveném operátu byla nově evidována hodnota 6070 m^2 . U parcely č. 2766/2 byla před obnovou evidována výměra 1500 m^2 , v obnoveném operátu byla nově evidovaná hodnota 1693 m^2 .

[13] Své důvody pro nesouhlas s řešením věci uvedla žalobkyně již v odvolání. Poprvé žalovaný rozhodnutí katastrálního úřadu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, a to z důvodu procesního pochybení spočívajícího v nedostatečném vymezení předmětu řízení i v nedání možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Tato procesní pochybení však byla

opět katastrálním úřadem odbyta. Po podání dalšího odvolání, které bylo zamítnuto, vydal žalovaný nové rozhodnutí, kterým byla žalobkyně zkrácena na svých právech.

[14] Žalobkyně se domnívá, že žalovaný nedostatečně zhodnotil skutkový a právní stav projednávané věci, načež nesprávně rozhodl, když požadavkům odvolatelů na navrácení výměr pozemků, tak jak byly evidovány před obnovou katastrálního operátu, nevyhověl.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[15] Žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu a zamítl. Dle žalovaného z žaloby není patrné, z jakých skutkových a právních důvodů je napadené rozhodnutí považováno za nezákonné. Žalovaný odkázal na obsah odůvodnění svého rozhodnutí, kde je podrobně rozebrána jak problematika obnovy katastrálního operátu přepracováním, technologie tvorby obnovené digitalizované katastrální mapy, tak i institut opravy chyby v katastru podle ust. §8 katastrálního zákona a rovněž i problematika závazných údajů katastru či zpřesňování výměr parcel. Tvzení žalobkyně, že věc byla procesně nesprávně projednána a byl nedostatečně zhodnocen skutkový a právní stav věci, shledává žalovaný jako ryze subjektivní a v rozporu s obsahem odůvodnění rozhodnutí žalovaného a rovněž s obsahem správních spisů.

[16] Pokud žalobkyně shledává rozhodnutí žalovaného nezákonným z důvodu, že nebylo vyhověno jejímu požadavku na obnovení historických údajů o velikosti výměr parcel, žalovaný opakovaně odkazuje na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je vysvětleno, proč při obnově katastrálního operátu byly dosavadní údaje nahrazeny novými výměrami a z jakých důvodů se nejedná o chybné údaje. V procesu digitalizace katastrální mapy byly historické údaje o předmětných parcel shledány jako chybné, a proto byly předepsaným způsobem nahrazeny - zpřesněny nově vypočtenými výměrami (ust. § 63 odst. 6 vyhlášky č. 26/2007 Sb. v platném znění). Požadavek žalobkyně, spočívající de facto v obnovení chybných údajů, byl shledán nedůvodným, neboť při zkoumání správnosti geometrického určení hranic a velikosti předmětných pozemků nebyly naplněny podmínky pro opravu chybných údajů katastru podle § 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona.

IV. Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

[17] V replice a ze dne 6. 2. 2013 žalobkyně uvedla, že setrvává na svém návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí. Zdůraznila, že se domáhá toho, aby u předmětných pozemků došlo k návratu k původním výměrám.

V. Jednání před Krajským soudem v Brně dne 25. 3. 2014

[18] Při jednání účastníci řízení setrvali na svých již dříve písemně uplatněných stanoviscích k věci. Soud neprováděl dokazování listinami, předloženými žalobkyní, neboť tyto byly součástí správního spisu. Pokud žalobkyně před jednáním písemně avizovala, že zvažuje nové zaměření předmětného pozemku, soud jí sdělil, že nové zaměření je nadbytečné, neboť při rozhodování ve věci bude vycházet ze skutkového a právního stavu, existujícího v době vydání napadeného rozhodnutí.

VI. Posouzení věci soudem

[19] Zdejší soud přezkoumal v rámci námitek vznesených žalobkyní napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí katastrálního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání a shledal, že **žaloba není důvodná**. Soud při přezkumu vycházel ze správního spisu.

[20] Žalobkyně vznesla v žalobě námitky v obecné rovině, vyslovila nesouhlas s rozhodnutím správních orgánů, trvala na tom, aby u předmětných pozemků byly uvedeny výměry tak, jak byly před obnovou katastrálního operátu. Současný stav považuje za nezákonný, příčinu vidí v tom, že je rozhodnutí žalovaného „zmanipulované, vykonstruované, veskrze podjaté“, rozhodnutí katastrálního úřadu je „nesprávné, krajně nespravedlivé, vykonstruované až zmatečné a veskrze podjaté, spočívající na nesprávném projednání a věcném posouzení dané věci, celé řízení je postiženo četnými procesními vadami, které měly za následek nesprávné rozhodování v dané věci, oba žalovaní ve věci činily zbytečné průtahy, laxní přístup, naprosto netransparentní a nestandardní postup i četné zmatečné výroky v odůvodnění tohoto rozhodnutí“. Konkrétně namítla, že procesní pochybení, kvůli kterým bylo první rozhodnutí katastrálního úřadu zrušeno, nebyla napravena, poukázala na laxnost správních orgánů, rozhodnutí o odvolání označila za nesmyslné a nespravedlivé s tím, že věc vůbec nepřezkoumal.

[21] Dle názoru soudu lze z námitek žalobkyně dovodit, že se správní orgány v předmětném řízení dle jejího názoru dopustily porušení §2, §3, §6 odst. 1, §50 odst. 4, §68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

[22] Vzhledem k tomu, že námitky byly vzneseny z větší části v obecné rovině, soud se s nimi vypořádal rovněž obecně. Ze správního spisu nezjistil, že by se správní orgány ve správním řízení dopustily pochybení uvedených žalobkyní. Správní řízení probíhalo standardním způsobem, správní orgány postupovaly v souladu se zákony a ostatními předpisy, přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu. Je zřejmé, že správní orgány postupovaly tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro projednávanou věc. Správní orgány pečlivě přihlédly ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jejich vydání, jakož i úvahy, které je k rozhodnutí vedly. Žalovaný se důkladně vypořádal s námitkami vznesenými odvolateli, podrobně rozebral skutkový stav věci, poukázal na platnou právní úpravu, příslušné předpisy vyložil s ohledem na projednávanou věc.

[23] Dále žalobkyně namítala, že katastrální úřad neodstranil vady, které mu vytkl žalovaný v případě jeho prvního rozhodnutí ve věci a v řízení bylo postupováno laxně. Jak vyplývá ze správního spisu, žalovaný, poté co žalobkyně a J. B. podali odvolání, rozhodnutím ze dne 5. 10. 2010 sp. zn. ZKI-O/701/210 zrušil první rozhodnutí katastrálního úřadu ve věci ze dne 7. 7. 2010, sp. zn. OR-99/2010-810/13 a věc vrátil katastrálnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí. Rozhodnutí zrušil pro procesní pochybení katastrálního úřadu, které nebylo namítáno odvolateli. Konkrétně zjistil, že účastníci řízení nedostali možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a nebyli seznámeni s obsahem odvolání. K této vadě konstatoval, že ji mohl napravit tím, že věc vrátí katastrálnímu úřadu ke splnění

povinností. Nepostupoval tak však s ohledem na další zjištěnou vadu, a sice že nebyl dostatečně vymezen předmět řízení. V důsledku toho bylo řízení od počátku stíženo neodstranitelnými procesními vadami. Ze strany žalobkyně nebyl totiž dostatečně specifikován předmět řízení.

[24] Jednalo se o zcela standardní postup odvolacího orgánu, kdy byly zjištěny vady řízení. Žalovaný popsal, v čem konkrétně spočívala nesprávnost postupu a poučil katastrální úřad o tom, jak vady napravit.

[25] Katastrální úřad se v dalším řízení řídil právním názorem odvolacího orgánu a postupoval tak, aby vytknuté vady odstranil. Z podstaty věci je zřejmé, že předmět řízení nebylo možno vymezit bez součinnosti s J. a J. B., z jejichž iniciativy bylo řízení zahájeno.

[26] Katastrální úřad je tedy přípisem ze dne 27. 10. 2010 vyzval, aby ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy upřesnili předmět řízení tak, aby bylo jednoznačně zřejmé, který údaj katastru je považován za chybný a jaký by měl být správný. Poučil je, že týká-li se návrh geometrického a polohového určení, musí být doložen výsledkem zeměměřičských činností.

[27] Ze zápisu z jednání u katastrálního úřadu ze dne 1. 12. 2010 je zřejmé, že se dostavila žalobkyně, předložila geometrický plán a vytyčovací náčrt č. 484-018/2001 a zpochybnila průběh vlastnické hranice u předmětných parcel a požádala o prodloužení lhůty k upřesnění předmětu řízení. Lhůta k upřesnění předmětu řízení jí byla prodloužena o 60 dnů.

[28] Výzvou ze dne 31. 1. 2011 katastrální úřad žalobkyni upozornil, že k vymezení předmětu řízení nedošlo ani v prodloužené lhůtě a vyzval ji, nechť tak učiní ve lhůtě 60 dnů, jinak bude řízení zastaveno.

[29] Téhož dne bylo katastrálnímu úřadu doručeno podání žalobkyně ze dne 28. 1. 2011, ve kterém uvedla čísla 12 parcel s tím, že u nich jsou značné nesrovnalosti v určení hranic a žalobkyně žádá jejich nové zaměření. Parcely č. 2766/1 a č. 2766/2, o kterých bylo dosud jednáno, zde však uvedeny nebyly. Předmět řízení nijak upřesněn nebyl.

[30] Přípisem ze dne 14. 2. 2011 vyzval katastrální úřad žalobkyni, aby se dne 23. 2. 2011 dostavila k ústnímu jednání za účelem přesného a úplného zjištění stavu věci v předmětném řízení. Vzhledem k tomu, že na tuto výzvu nebylo nijak reagováno, byla žalobkyně předvolána na 18. 4. 2011.

[31] Dále je ze spisu zřejmé, že jednání nařízené na 18. 4. 2011 bylo na žádost žalobkyně přeloženo na 21. 4. a následně na 27. 4. 2011. Žalobkyni bylo předestřeno, že je nutno upřesnit předmět řízení s tím, že její podání ze dne 28. 1. 2011, doručené katastrálnímu úřadu 31. 1. 2011, nelze brát jako doplnění, ale podání nového návrhu (jedná se o jiné parcely). K tomu žalobkyně uvedla, že stále nesouhlasí s geometrickým plánem 484-0118/2001 a vytyčovacím návrhem, pokusí se domluvit na Pozemkovém úřadě ve Vsetíně, a proto žádá o další prodloužení lhůty k doplnění podání.

[32] Výzvou ze dne 3. 5. 2011 byla žalobkyně opětovně vyzvána k upřesnění předmětu řízení ve lhůtě 60 dnů. Dne 1. 7. 2011 bylo katastrálnímu úřadu doručeno podání žalobkyně

ze dne 29. 6. 2011, ve kterém uvedla, že nesouhlasí s nyní uváděnou výměrou parcel zapsaných na LV č. 411 pro obec a k. ú. Valašská Polanka, a to parcely č. 2766/1 - 6070 m² a parcely č. 2766/2 - 1693 m², což je celkem 7763 m². Dříve se jednalo o jedinou parcelu o výměře 7844 m², která byla později rozdělena na dvě parcely.

[33] Následně katastrální úřad s takto upřesněným předmětem řízení seznámil ostatní účastníky a vyzval je, ať se ve věci vyjádří. Katastrální úřad umožnil účastníkům řízení seznámení s podklady rozhodnutí, obsaženými ve správním spise. Katastrální úřad ve věci rozhodl dne 21. 9. 2011, nesouhlasu s neprovedením opravy nevyhověl, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle §8 katastrálního zákona.

[34] Do tohoto rozhodnutí podali odvolání dne 11. 10. 2011 žalobkyně a J. B. s tím, že pouze uvedli, že odvolání podávají do celé jeho výrokové části a podrobnosti doplní v dohledné době jejich právní zástupce. Katastrální úřad s podaným odvoláním připsal ze dne 14. 10. 2011 seznámil ostatní účastníky a vyzval je k vyjádření a popřípadě předložení důkazů. Dne 26. 11. 2011 katastrální úřad doručil odvolání společně se spisem žalovanému, který ve věci dne 16. 12. 2011 rozhodl. Přezkoumal rozhodnutí jako celek, přičemž konstatoval, že odvolatelé napadli celou výrokovou část bez dalšího odůvodnění a toto podání nebylo v přiměřené lhůtě nijak doplněno. (K odůvodnění odvolání došlo jejich podáním ze dne 16. 12. 2011, které bylo doručeno katastrálnímu úřadu dne 20. 12. 2011, tedy poté, co žalovaný ve věci již rozhodl.).

[35] Z uvedené rekapitulace je zřejmé, že není důvodná námitka žalobkyně, že nedošlo k odstranění vad, pro které bylo první rozhodnutí katastrálního úřadu žalovaným zrušeno. Především předmět řízení byl řádně vymezen a byla odstraněna i další pochybení, jako neseznámení účastníků s podklady rozhodnutí a s podaným odvoláním.

[36] Je rovněž zřejmé, že postup správních orgánů nelze označit za laxní, jak tvrdila žalobkyně. Katastrální úřad postupoval v souladu s tím, co mu uložil žalovaný, tedy odvolací orgán. Činil opakované pokusy o upřesnění předmětu řízení. Z podstaty věci je jasné, že k upřesnění předmětu řízení je naprosto nezbytná součinnost osob, z jejichž iniciativy řízení probíhá. Jak vyplývá z výše uvedeného, byl to právě nedostatek součinnosti žalobkyně, v jehož důsledku došlo k překročení lhůty pro rozhodnutí stanovené v §71 odst. 3 písm. a) správního řádu.

[37] Pokud žalobkyně uvedla, že rozhodnutí považuje za podjaté, soud konstatuje, že k této námitce neuvedla žádná konkrétní tvrzení, nebylo ani zjištěno, že by v průběhu správního řízení námitku podjatosti vznesla. Soud se tedy touto námitkou nezabýval.

[38] V doplnění žaloby žalobkyně uvedla, že se domáhá opravy chyby spočívající v chybném zákresu hranic pozemků č. 2766/1 a č.2766/2 v katastrální mapě a opravy chybné výměry těchto pozemků. Předmětem správního řízení byla na základě upřesnění předmětu řízení pouze žalobkyní požadovaná oprava výměry pozemků. Žalobkyně žádala, aby byla opět uvedena výměra, která byla zapsána před obnovu. Otázka hranic předmětem řízení nebyla, rovněž v žalobě zcela absentovala jakákoliv tvrzení o chybném zápise hranic předmětných pozemků. Soud se tedy nezabýval ani touto námitkou.

[39] Předmětem soudního přezkumu jsou rozhodnutí katastrálního úřadu a žalovaného ve věci neopravení chyby v katastrálním území Valašská Polanka, uplatněné podle §8 katastrálního zákona. Žalobkyně chybu spatřovala v tom, že předmětné pozemky, jejichž je spoluvlastníci, měly před provedenou digitalizací katastrální mapy evidovány v katastru nemovitostí jiné výměry - před obnovou operátu byla u parcely č. 2766/1 evidována výměra 6344 m², v obnoveném operátu byla nově evidována hodnota 6070 m². U parcely č. 2766/2 byla před obnovou evidována výměra 1500 m², v obnoveném operátu byla nově evidovaná hodnota 1693 m².

[40] Žalobkyně neuvedla žádná konkrétní tvrzení ani žádné důkazy, ze kterých by vyplynulo, že výměra parcel uváděná před digitalizací katastrální mapy je správná a výměra, která je vedena v současnosti, je chybná. Neprokázala, že by ze strany katastrálního úřadu došlo k chybě ve smyslu §8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, tedy k chybě vzniklé nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

[41] Soud se zcela ztotožňuje s odůvodněním žalovaného, který dle názoru soudu zcela vyčerpávajícím způsobem objasnil, z jakých důvodů došlo u předmětných parcel ke změně výměry. Odkazuje na odstavce [4] až [10] tohoto odůvodnění, kde jsou závěry žalovaného shrnuty.

[42] K uvedené problematice soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2013, čj. 3 As 80/2012-21, podle kterého „*Výměra pozemku není závazným údajem katastrálního operátu (§ 20 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky), nýbrž údajem odvíjejícím se od přesnosti užitě metody měření hranic pozemků v terénu a převedení výsledku do pomoci sítě souřadnicového systému bodů JTSK. Pokud je údaj o výměře pozemku změněn v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním (§ 63 vyhlášky č. 26/2007 Sb.), přičemž oprava údaje o výměře se opírá o dochovanou měřickou dokumentaci (konkrétně záznam podrobného měření změn) přiloženou ke geometrickému plánu a takto určené zaměření hranice pozemku v zásadě odpovídá průběhu hranic pozemku v terénu, je třeba z dochované měřické dokumentace vycházet i při zpřesnění výměry pozemku v obnoveném souboru geodetických informací katastrálního operátu.*“

VII. Závěr a náklady řízení

[43] Krajský soud v Brně tedy shledal námitky žalobkyně nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[44] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak

jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

[45] Odměna soudem ustanovené advokátky a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k čl. II vyhlášky č. 486/2012 Sb. byl na právní služby poskytnuté do 31. 12. 2012 aplikován advokátní tarif ve znění účinném do tohoto data, na právní služby poskytnuté po tomto datu byl aplikován advokátní tarif ve znění účinném od 1. 1. 2013. V roce 2012 se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení včetně první porady se žalobkyní, další porady se žalobkyní, písemné doplnění žaloby na výzvu soudu), tedy 3 x 2 100 Kč. V roce 2014 proběhla další porada se žalobkyní a soudní jednání, za které náleží náhrada 2 x 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. b), c) a d), ve znění účinném do 31. 12. 2012, a § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. c) a g), ve znění účinném od 1. 1. 2013]. Dále zástupkyni přísluší náhrada hotových výdajů za pět úkonů právní služby ve výši paušálu dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tedy 5 x 300 Kč. Zástupkyně požadovala rovněž náhradu za promeškaný čas strávený cestou ze sídla ke Krajskému soudu v Brně a zpět za celkem 6 půlhodin. Soud jí v souladu s §14 advokátního tarifu přiznal částku 600 Kč. Celkem tedy za právní služby byla přiznána částka 14 600,- Kč. Zástupkyni náleží rovněž náhrada cestovních výdajů k jednání u zdejšího soudu dne 25. 3. 2014 za cestu Vsetín-Brno a zpět osobním vozidlem SPZ1Z62307, zn. ŠKODA FABIA, ve výši 1 672,- Kč. Dle předloženého technického průkazu vozidla a vyhlášky č. 435/2013 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad. V daném případě náklady na pohonné hmoty dosáhly výše 636 Kč $[(280/100) \times 6 \times 37,90]$, amortizace (náhrada) výše 1 036 Kč $(280 \times 3,70)$. Zástupkyně požadovala rovněž náhradu za repliku k vyjádření žalovaného, za tuto jí náhrada přiznána nebyla, neboť jejím obsahem bylo pouze sdělení, že stanovisko žalobkyně se nemění. Celkem byla ustanovené zástupkyni přiznána náhrada nákladů ve výši 16 672,- Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. března 2014

JUDr. Zuzana Bystřická, v. r.
předsedkyně senátu